

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfoki bíróság
5.Bhar.38/2012/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. február hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A súlyos testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Bf.211/2011/4. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

A vádlottat bűnösnek mondja ki zaklatás vétségében (Btk. 176/A. § (1) bekezdés).
A büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.
A testi épség elleni cselekmény helyes megnevezése testi sértés büntette.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2011. április 5. napján kelt 13.B.12/2010/16. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. súlyos testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés) és zaklatás vétségében (Btk. 176/A.§ (1) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

A vádlottat 1 rb. a Btk. 176/A.§ (2) bekezdés a) pontjába ütköző személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétségének vádja alól felmentette.

A vádlottat 23.000 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, míg 22.668 Ft bűnügyi költség tekintetében akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője az I. tényállás vonatkozásában enyhítésért, a II. tényállást illetően pedig felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fejér Megyei Főügyészség a BF.350/2010/2. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokon eljáró Fejér Megyei Bíróság a 2011. szeptember 22. napján kelt 1.Bf.211/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlottat a zaklatás vétsége vádja alól felmentette és a halmazatra utalás mellőzésével a vádlottat 200 napi tétel, egy napi tétel összege 1000 Ft, összesen 200.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Mellőzte a büntetés felfüggesztésére és a 22.668 Ft bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést. Kifejtett álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást változatlanul hagyva, helytelen következtetést levonva a vádlottat felmentette, mert 2009. július 5. és 13. napja között a vádlott 117 sms-t küldött, amit a sértett nem viszonzott, többször megjelent a sértett munkahelyén, illetve előtte, hogy kapcsolatfelvételt kezdeményezzen. Ezzel a vádlott célja a sértett életébe való önkényes beavatkozás volt, amivel megvalósította a zaklatás vétségét. Ezért a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, zaklatás vétségében a vádlott bűnösségének megállapítását, a kiszabott büntetés súlyosítását próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabásával, egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.100/2012/1. számú átiratában a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Utalva arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást csak annyiban korrigálta, hogy az ítélet 4. oldal 2. bekezdését elhagyta, tévesnek ítélte a másodfokú bíróságnak a vádlottat a zaklatás vétségének vádja alóli felmentő rendelkezését. Az ügyészi fellebbezés helyesnek ítélt indokait csak azzal egészítette ki, hogy a vádlott 2009. július 13-án 00.00 és hajnali 04.00 óra között 22 alkalommal kezdeményezett telefonhívást a sértett felé, aki nem hívta a vádlottat vissza, elzárkózott a vádlott általi rendszeres kapcsolattartásra törekvéstől. Így a másodfokú bíróság által is irányadónak tekintett tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége a zaklatás vétségében. Egyúttal utalt arra, hogy a vádlott és a sértett közötti kiegyensúlyozatlan kapcsolatnak a büntetés kiszabása körében lehet jelentősége. Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a zaklatás vétségében a vádlott bűnösségének megállapítását, halmazati büntetésül a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását, egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az ügyészi fellebbezést és annak indokait az átirattal egyezően fenntartotta és azzal egyező indítványt terjesztett elő.

A vádlott védője fenntartotta az első- és másodfokú eljárásban a zaklatás vétsége vonatkozásában kifejtett álláspontját annak kiemelésével, hogy a vádlott és a sértett nem szakítottak egymással, csak szünetek voltak a kapcsolatukban. A másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A bejelentett ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az ítéletábra a bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt a Be. 387.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett cselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat a lehetséges és szükséges körben, kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás során feltárta, azokat egyenként és összességében értékelte, okszerűen, a logika szabályainak megfelelően mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor az általa megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

A másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján helyesen pontosította a tényállást, amely megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, így a Be. 388.§-ának (1) bekezdése értelmében irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében eleget tett indokolási kötelezettségének. Kellő részletességgel adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve mely bizonyítékokat, mely részükben és miért nem tartott valósnak.

A megalapozottan megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság az I. és II. tényállási pontok tekintetében okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a vádlott cselekményeit is az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette azzal, hogy a testi épség elleni cselekmény helyes megnevezése testi sértés büntette.

A másodfokú bíróság azonban tévedett akkor, amikor nem látta megvalósulni a zaklatás vétségét és a vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette azzal az indokkal, hogy a vádlotti magatartás belefért a gyakori zaklatásokkal és kibékülésekkel tarkított párkapcsolat kereteibe.

A Btk. 176/A.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény elkövetési magatartása a háborgatás. Aki háborgat, az mást a nyugalmaiban zavarja meg a rendszeres, tartós, tolatkodó, zaklató, kapcsolatteremtő magatartásával.

Ebből a szempontból érdektelen a magatartás irányultsága, annak pozitív vagy negatív hangvétele, sőt az sem szükséges a tényállásszerű magatartás megállapításához, hogy annak tartalmáról a sértett tudomást szerezzen. A telefonhívások fogadása nélkül is megvalósul a bűncselekmény, ha a kapcsolatfelvételekre irányuló magatartás a sértett életébe történő rendszeres és önkényes beavatkozás célzatával történik (BH. 2011. 302.).

Jelen ügyben az irányadó tényállás szerint a vádlott a 2009. július 5. napjától 13. napjáig terjedő időszak alatt összesen 117 alkalommal, ezen belül 2009. július 13-án 00.00 és hajnali 04.09 óra között 22 alkalommal kezdeményezett telefonhívást a sértett irányába, lakásán és munkahelyén is többször felkereste. A sértett ezen időszak alatt nem hívta fel a vádlottat, a kapcsolatfelvételtől elzárkózott.

A bűncselekmény megvalósulása szempontjából annak nincs jelentősége, hogy a vádlott szándéka - előadása szerint - bocsánatkérésre irányult.

Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a vádlott rendszeresen, az adott időszakban a sértett jogait és érdekeit figyelmen kívül hagyva, azt semmibe véve, saját belátása szerint, önkényesen törekedett a korábbi, már többször megszakított személyes kapcsolat helyreállítására. Így magatartásával megvalósította a Btk. 176/A.§ (1) bekezdése szerint minősülő zaklatás vétségét.

Ezért az ítélőtábla megállapította a vádlott bűnösségét zaklatás vétségében és rá a Btk. 85.§-a értelmében halmazati büntetést szabott ki.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel, azokat a másodfokú bíróság részben korrigálta helyesen, mivel a halmazatra utalás mellőzése a harmadfokú döntés alapján nem indokolt.

Az ítélőtábla további nyomatékos enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a sértett és a vádlott között fennálló párkapcsolat kiegyensúlyozatlan volt.

Bár bővült a bűnösség köre, de éppen a párkapcsolat jellegére és a sértetti megbocsátásra tekintettel nem értékelte azt az ítélőtábla olyan súlyúnak, amely felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indokolná. A másodfokú bíróság által az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés szükséges, de egyúttal elegendő joghátrány a büntetési célok eléréséhez.

A járulékos kérdéseket illetően a másodfokú bíróság törvényes rendelkezéseket hozott.

Az ítélőtábla a Be. 398.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év február hó 22. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.

előadó bíró

Dr. Magócsi István

bíró

A Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.211/2011/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.38/2012/4. számú ítéletében írt változtatással 2013. év február hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év február hó 22. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő